Temps Ordinari - Tretzè diumenge

Per AgustiG el dl., 24/06/2019 - 00:00

1Re 19,16b.19-21
Ga 5,1.13-18
Lc 9,51-62

El seguiment de Jesús és exigent, Ho comprovem llegint o escoltant aquest text de sant Lluc, que sembla dir-nos: Seguir Jesús val la pena, però et costarà.

No pensem que és una cosa difícil, perquè exigeix ??duresa i capacitat de lluita. La lluita cristiana és contra nosaltres mateixos, contra els nostres propis defectes, i no contra els dels altres. Jesús, en sentir que els seus deixebles estaven demanant a Déu que un foc baixés del cel per castigar els que no els rebien com es devia, es va enfadar d'aquesta duresa i d'aquesta manera de parlar dels seus deixebles.

Per què seguir Jesús no és fàcil? Perquè seguim més els nostres propis desitjos, de ser més, i Jesús ens demana de renunciar a força coses que ens semblen normals, evidents.

Gairebé tothom fa esforços i passa hores estudiant, si es tracta d'una matèria important que ens faciliti l'obtenció d'un títol. O bé fa hores d'un dur entrenament per ser un gran esportista, de fama. El que em valora davant els meus ulls i sobretot davant els altres, això val la pena un esforç, un sacrifici.

Jesús dóna una resposta desconcertant a una persona, un jove probablement, que li diu amb generositat: *"Et seguiré allà on vagis"*. Una paraula de disponibilitat, que suposa una generositat reial. Jesús no vol desanimar, però li fa comprendre que seguir-lo suposa passar moltes nits a la intempèrie, ja que Ell, Jesús, no té sempre un llit còmode o un dinar a punt, dependrà de qui l' allotgi. Cosa no sempre fàcil.

El problema més difícil és la relació amb la família. Hi ha coses, en relació amb usos nostres, que ens semblen prioritàries. Sobretot cuidar bé dels que una malaltia o un accident se'ls ha emportat abans d'hora. El normal, el correcte, és ocupar-se de ben enterrar els seus morts.

Com pot dir Jesús a algú: *"Deixa que els morts enterrin els seus morts"*? Com si Jesús no donés importància al culte dels morts, que és prioritari en totes les cultures. ¿No hi ha en aquesta paraula de Jesús com una exageració, per desanimar tots els que vulguin anar amb ell? Jesús és molt humà, el veiem a l'Evangeli ressuscitant el fill d'una vídua o un amic que es deia Llàtzer. No oblidem que la manera oriental d'expressar-se inclou paraules que semblen xocants, però és una manera oriental de dir alguna cosa que mereix l'atenció, com quan diu a l'evangeli de Mateu: "*Si el teu ull et escandalitza, arranca-te'l i llença'l lluny de tu"* comprenem que és una manera hiperbòlica, d'imatge forta, però que no es pot entendre-la a la lletra.

El que ens importa avui és posar-nos en oració davant d'Ell, i preguntar-li: "*Què voleu Senyor de mi"*? Potser Ell em mostrarà que he de ser generós en una decisió difícil, però que pot donar-li glòria i fer molt de bé als altres. Em demanarà esforç i generositat, però sé que Ell ha fet molt més per mi.

Caminar amb Jesús i seguir-lo, demana molta fe. És el que ens costa més: creure que fer alguna cosa per Ell, val la pena.

Demanem-li més fe i generositat. Això no ens traurà l'alegria, al contrari: Jesús ens donarà molt més del que li hem demanat o ofert. La seva amistat i un cor nou; això és millor que tot el que nosaltres podem oferir-li.

ETIQUETES
SEGUIMENT ESFORÇ GENEROSITAT